

НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ЛІЗИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ

доц. Рубанов П.М., студентка гр. Ф-92 Михайлик Є. В.

Лізингова діяльність фінансових посередників (комерційних банків, небанківських кредитних установ та спеціалізованих лізингових компаній) як будь-яка фінансова діяльність супроводжується появою фінансових ризиків. В ринкових умовах фінансова привабливість будь-якої економічної діяльності визначається співвідношенням її дохідності і ризиковості. Тому, окрім недостатньої дохідності надання лізингових послуг, ризики, що пов'язані з ними, можуть створювати вагомі перешкоди успішного розвитку лізингового посередництва в Україні.

Ризики лізингової діяльності фінансових посередників виникають під дією широкого спектру факторів: нестабільність економічних процесів у ринковому середовищі, непрогнозованість впливу комбінації зовнішніх і внутрішніх чинників на фінансові результати діяльності суб'єктів господарювання, високий рівень інтеграції і взаємних впливів між суб'єктами реального і фінансового секторів економіки, підвищення невизначеності і ризиків фінансово-економічних процесів в умовах глобалізації, зростання вагомості інноваційного чинника у різноманітних аспектах його прояву у господарській та фінансовій сферах тощо.

Таке різноманіття ризиків лізингової діяльності потребує системного підходу до їх ідентифікації, ранжування за значимістю і розробки ефективних заходів ризик-менеджменту. Можна стверджувати, що в системі ефективного ризик-менеджменту великій кількості різновидів ризиків лізингової діяльності повинен протиставлятися багатоманітний інструментарій їх мінімізації. Виникає нагальна потреба у адаптації традиційних методів управління ризиками (мінімізація або запобігання, диверсифікація, страхування або резервування, хеджування) до специфічних особливостей діяльності конкретних лізингових посередників в українському ринковому середовищі. Для перерозподілу фінансових ризиків лізинговими посередниками крім механізму диверсифікації власних операцій можуть використовуватись інструменти страхування і поручительства. До стратегії прийняття певної частки ризику можуть бути більш толерантними лізингові посередники, які є дочірніми до виробничо-комерційних структур, котрі використовують лізинг для розширення ринків збуту своєї продукції і товарів.

Важливою задачею є відбір критеріїв оптимальності заходів ризик-менеджменту з мінімізації ризиків до прийняттого рівня (який відповідає очікуваній дохідності) та розробка системи відповідних показників.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 252-253.